

Μυτιληνός.

Ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα
Ἐν Μυτιλήνῃ Ἐφημερίς

(||) Διευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης
(||) **Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ**

(||) Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον
(||) Ὀδὸς Σαοῦ-Μπαμπᾶ ἀρ. 36.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συνδρομὴ δι' ἓν ἔτος
Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν μετῆλθια 2.
Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 10.

Συνδρομὴ δι' ἕξ μῆνας
Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν γρόσια 25.
Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 6.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου παράδες εἴκοσι

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις κατ' ἀποκοπήν

Διαχειριστῆς **ΕΠ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ**

ΕΤΟΣ Δ'. § ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 Μαΐου 1909. § ΑΡΙΘ. 14.

Λόγ' ἀνώγεγα καὶ κατώγεγα κε' ἤμαστε γιὰ μοιρολόγια.

Ἔ, βρέ παιδιά, καλὰ παιδιά,
μὲ τῆς δροσιῆς τοῦ Μαΐ,
τὸ Σύνταγμα στὴ χώρα μας
θεμέλιωσε καὶ πάει.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μιὰ ματιὰ
κατὰ τὴν Κρήτη ρίξετε
κι' ἀπὸ καρδιάς γελάσετε
καὶ σιγοξεροβήξετε.

Τώρα σὲ ποιόν, νομίζετε,
ἢ νίκη θὰ γελάσῃ,
καὶ ποιὸς, θαρρεῖτε, ἀπ' τοὺς δύο
τὸν ἄλλον θὰ χαλάσῃ;

Χαρὰς τραγοῦδια ψάλετε
κι' ἂν θέτε πρελλαθῆτε,
κι' ἂν θέτε ξεπαγιάσατε,
κι' ἂν θέτε κοιμηθῆτε.

ποῦ θέλει, λέει, ἔνωσι,
κι' ὄχου τρομάρες πῶχω,
καὶ κάνουν τὸ λογαριασμὸ
χωρὶς τὸ ξενοδόχο,

— Χαρά 'στον ποῦ τὸν ἀγαπᾷ
ἢ Τύχη καὶ προσητάξῃ
τὴν εὐνοιά μας μὲ τὰ δύο
τὰ χέρια του ν' ἀρπάξῃ.

κανένα τώρα πιά ἐμεῖς
δὲν ἔχουμε ἀνάγκη.
Μᾶς τρέμουνε κι' οἱ Βούλγαροι
μᾶς τρέμουνε κι' οἱ Φράγκοι.

γιατί κι' ἂν τὰ χαλάσουμε
μὲ τὴν Εὐρώπη οὐλη,
βρέ θὰ τῆ φάμε σὰ χλωρὸ
βραττὸ κοκκινογαῦλι.

Γιὰ τοῦτο τρῶν τὰ σίδερα
ποιὸς νὰ μᾶς πρωτοπάρῃ,
ὅπ' ὄχουμε τὴν δυναμὶ
καὶ τὴν περίστια χάρι.

Νά· λόγου χάριν στὰ τυρλὰ
δὲν θὰ παρασεχτοῦμε
στοῦ Φερδινάνδου τοῦ χαζοῦ
τὰ δίχτυα νὰ πιατοῦμε,

Τῆ δυνάμει μας πὶς πολὺ
νὰ νοιώτετ' ἂν ποθῆτε,
γύριστε τώρα κατὰ κεῖ
καὶ τὴν Εὐρώπη ἴδητε :

Ὁ Γερμανὸς πιττώτειων
μᾶς κάμει ἀρθονίαν,
πᾶς κι' ἐπιτύχη, τζόγια μου,
μαζί μας συμμαχίαν,

ποῦ ἄταξ ἀροῦ πέρατε
εἰς τὴ σειρά τῶν Τσάρων,
τώρα ζητεῖ νὰ λέγεται
καὶ βασιλεὺς Βουλγάρων.

Εἶμι σὲ δύο στρατόπεδα
μεγάλια χωριτμένη,
καὶ κάποιο τῆμαντρο κρυφὸ
φωτιῆς ἀργοσημαίνει.

Κι' ὁ Ἄγγλος πάλι μᾶς ὄθει
πρὸς τὴ φτωγὴ Ἑλλάδα,
ἂν γιὰ τῆς Κρήτης τὸν καυμὸ
τῆς φύγουνε τὰ γράδα,

Ὅμως αὐτὸ γίνεται
κι' ἂν γίνῃ τὰ ματτα νερό.
Ἄν ὁ ἐπιμετρίγουρα
θὰ μπορούμ' οἱ δύο μας στὸ χορό.

Στέκει τῆ μιὰ ὁ Γερμανὸς
κι' ὁ Ἄγγλος ἀπ' τὴν ἄλλη
κι' ἀναρτοῦν κι' ἐτοιμάζονται
σὲ γιγαντένια πάλῃ.

καὶ δίνει μας ὑπόσχεσι
ν' ἀφήτῃ νὰ χαροῦμε
τῆς νίκης τοὺς γλυκεῖς καρπούς
ὡς ποῦ νὰ βαρεθοῦμε.

Κι' αν μερικοί κακόβουλοι
λέγουν πώς όλα τούτα
είναι λαδιές για νάμπουμε
μονάχοι μας στη βούτα,

κι' αν τταμπουνούνε και καλά
πώς θα μας φέρουν κόλπο
γιουρρι νά τους γείνωμε
στον Περτικό τον κόλπο,

πά ! πά ! πά ! είναι φέματα
και όποιος τὰ πιστεύει,
θα πη πώς όξαν Κιόρ 'Αλη
στη Γέρυρα ζουλεύει

Μη σκιάζεττε, μωρέ παιδιά,
κουκούτσι μη σας νοιάζει
για μας ή Μοίρα όλόχρυσο
παλάτι έτοιμάζει.

Κοιμάττε κι' όνειρεύεττε
και μην άκούτε λογια,
κι' όταν σας δίνουν συμβουλές
μετράτε κομπολόγια,

'Αρκεί ήτι Νεότουρκοι
έμεις αυτόκαλούμεθα
κι' άλληλοθαυμαζόμεθα
κι' άλληλοεπαινούμεθα.

Τὰ έθνη ύπετάσσονται
μονάχα στ' όνομά μας,
και διορθώνοντ' έτσι όα
τα έτωτερικά μας.

Κηρύττομε τὸ Σύνταγμα
μέ ρουστωμένο στόμα.
Κι' άφ' ότου τ' άππροϊόκκινο
διαλέξαμε τὸ χρώμα,

θα πη πώς θα χαρίτομε
της λευτεριάς τὰ μῆλα,
αδιάφορο αν μυρίζουμε
λιγάκι όλιγαρχία

Θάνατος τοῦ Μαρικλή κι' ώρα, ώρα του καλή.

Τ' έχουνε τὰ ψηλά βουνά
και στέκουν βουρκωμένα ;
Μην άνεμος τὰ πολεμα,
μήνε βροχή τὰ δέρνει ;

— Μήτ' άνεμος τὰ πολεμα
μήτε βροχή τὰ δέρνει,
μόν' ό κοριόζος Μαρικλής
τὰ βρώμικά του παίρνει,

και λέγει και μοιρολογά
και της κοκκάλες του λυγα

« Άλλοί μου, τον κακόσορτο
τὰ χάλια μου άς φάλω,
που πήγα με τὰ χέρια μου
τὰ μάτια μου να βγάλω.

Τ' είχα, μωρέ, κι' ό διάβολος
με σκούνηξε σά βώδι
και μ' έκανε και τράβηξα
άπ' τη δουλειά μου πόδι ;

και μάλιστ' άφου τσέπωσα
δέκα λιρών εισπράξεις
που κι' οι μικροί τὸ ξέρουνε
πώς δέν είναι της τάξης.

Μά έλα παλι, βρέ παιδι,
που τη μπομπή μου δήλωσαν,

κι' άπ' τὰ γλυκά μου και χρουτὰ
όνείρατα με ζήλωσαν.

Είπα κι' έγώ κι' ώρκίστηκα
στο τρίγωνό μου άπάνω
γιούργιες να πάρω στ' άνοιχτά
κι' εκδίκησι να κάνω.

Βάζω λοιπόν τὸ τσόχινο
καινούριο καπελάκι,
παίρνω και τ' άπαραίτητο
φιλό μου μπαττουνάκι,

και πήγα μέσ' στοῦ Νικολοῦ
και βάζω, μωρέ Μπόττη,
να με συντάξουν δήλωσι,
και κάνω γιούργια πρώτη.

Σάν πήρα δά τον ιδρο μου
και κάποια άνάσα λεύτερη
πάγω και κάνω άγωγή
και παίρνω γιούργια δεύτερη.

Καταγγελία ύστερα
που ό καθείς να φρίττη
σκαρώνω τοῦ λεγάμενου
και κάνω γιούργια τρίτη.

Μά έτρεμ' ή ψυχούλα μου
αν θάβγω με άσπρα μουτρα,

γιατι του Κάλν ή μορφή
μ' έρχούντανε στην κούτρα.

Και για να πνίξω τη φωνή
που μ' έπνιγε σά φείδι,
πήρα μολύδι και χαρτί
και βγήκα στο ταξειδι,

και μάζεσα συνδρομητάς,
με γλώσσα πάκοφτε σπαθι,
για φύλλο που δέν πέθανε
κι' ούτε ποτέ θα γεννηθῆ.

Μά όσο κι' αν έρώναξα,
όσο κι' αν πολεμούσα
με χτύπαγ' ή συνειδήσις
ή φειδοπλοκαμούσα,

και μ' έλεγε καταχραστή
κι' άγαρίπτο προδότη
κι' Ιούδα μαυροπρόσωπο
κι' άχρείο καταδότη.

Και φώναξα « ή τύρλα μου
που μ' έχει οδηγήτη »
και μιὰ φωνή μ' απήντησε :
« Θεός να σ' έλεήση ».

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ

— Έλα δώ, βρέ παιδί, μήνες σέ γυρεύω.
 — Τι μὰ ἤθελες; ἔ;
 — Κι' ἐγὼ σημαντικὸς, κι' ἐὰν σημαντικὸς ἔρχεσαι νὰ βγάλουμε μιὰ ἐφημερίδα;
 — Ἐρχομαι.
 — Τι χρειάζονται ἄμωσ τὰ λογάριασερ, ἔ; — κεφάλαια χρειάζονται... κεφάλαια...
 — Κεφάλαια βέβαιααα...
 — Γράφε νὰ σοῦ λέγω: συντάκτην 300 ἄρες, ἐργάτας καὶ ἀρχι-
 κομῆτην 250 ἄρες, χαρτὶ ταχυδρομικὰ 580 ἄρες, καὶ ἄλλα ἐξοδα 300 ἄ...
 — Τὸ χρόνο;
 — Ναι τὸ χρόνο.
 — Μωρὲ θὰ τὸ καταφέρουμε, μωρὲ, ἔχ...
 — Καὶ θὰ μᾶς πῆ κι' ὁ κόσμος μπράβο.
 — Καὶ θὰ γίνουμε μιὰ δύναμις!... δύναμις.
 — Πῶς καλὰ ἄμ' ὁ ἄλλος ὁ ἄσημος ποὺ μᾶς κόπηκε ἄνθρωπος χωρὶς ἐξοδα;
 — Μὰ εἶναι ἄσημος ἔπειτα θὰ τὸν παραστήσουμε ὡς ἔχιδνα. Ἄποδες εἶναι χωρὶς ἐξοδα νὰ...
 — Ὅχι θὰ τὸν παραστήσουμε εἶναι ἔχιδνα.
 — Ναι εἶναι ἔχιδνα.
 — Καὶ θὰ χωθῆ στὴν τρύπα του.
 — Ναι, καὶ θὰ χωθῆ στὴν τρύπα του.
 — Καὶ θὰ πέση στὴν σάτυραν τῶν χρονογραφημάτων μου.
 — Ὅχι, ὄχι!... Νὰ προσέχης μόνον ὅταν κρεμάσουν τοὺς χρονο-
 γραφούς...
 — Μὴν σιγ, ἔχρεις τί θὰ πῆ ντιβίντε ἐν μίνπερα;
 — Ἐν κατέχω φράντζικα.
 — Μὰ στάσου, σὸ εἶπα λάθος. Ὅχι μίνπερα, ἀλλὰ ἱμπερα. Ναι, ντιβίντε ἐν ἱμπερα. ἔχρεις τί θὰ πῆ;
 — Σὲ εἶπα ἔν κατέχω φράντζικα.
 — Μὴ αὐτὰ μὴν σιγ δὲν εἶναι φράντζικα, εἶναι Λατινικά!!!
 — !!!
 — Πόσα θέλεις γιὰ νὰ ἐμφωνήσης ἐγὰ ἐπικήδειο στὴ γυναίκα μου;
 — Ὁ δικός μου ὁ ἐπικήδειος σὲ παζάρια δὲν μπαίνει δὲν ἔχει τιμὴ.

— Ὅστε... δωρεάν;
 — Αὐτὸ τὸ δὲν ἔχει τιμὴ ποὺ λέγω εἶναι σχῆμα ρητορικόν. Θὰ δώσης δύο μετζήγια.
 — Ὁ κόριος Παυλάκης τὸν κάνει μὲ δύο καρτάκια.
 — Δὲν τὸν κάνει δὲν τὸν κάνει. Ἐχουμε σύνδεσμο, σύλλογο, πῶς σ' τὸ λένε συντεχνία.
 — Μωρὲ εἶστε τρομεροὶ ἐσεῖς, δὲν πέφτετε σὲ συναγωνισμό. Νῆ ἔψη ὁ παπᾶς τοῦ Ἀφάλωνα ποὺ ἔβγαλε προκήρυξι δὲν κάνει τη-
 λειτουργίες πρὸς 10 γρόσια μόνον, γιὰ νὰ συναγωνιστῆ τοὺς ἄλλους παρ-
 πάδες.
 — Δὲν ξέρει τὸ συμφέρον του.
 — Μωρ' ἄσ' τα αὐτὰ καὶ δὲν κάνεις μίτε γιὰ τὸ πατητήρι.
 ✠
 Οἱ δύο σημαντικοὶ:
 — Ἐχεις Κυριακοδρομίου; ἔ;
 — Ὅχι, Μέντορ, ὄχι.
 — Ὁμιλίας Μηνιάτου: Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία;
 — Ὅχι, μὰ τί θὰ τὰ κάνει; ἤμποροῦμε νὰ βροῦμε.
 — Θέλω νὰ φερῆται κατένα Ζάλευκο. Θὰ τὸν κρεμάσω στὸ χρο-
 νογράφημά μου νὰ τὸ μπαλώσω σ φ ὄ δ ρ α.
 — Ἄμ' τὸ ἔργο μπαλώνεται, ποὺ πιάνει κλωστή κι' ἄκρα;
 ✠
 Μία ἀκατανίκητος θερησκοληρία μὲ κατέλαβε αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, καὶ πρώτη φορὰ σ' ὀλη μου τὴ ζωὴ ἢ καρδιά μου μὲ παρακινούσε νὰ πάγω στὴν ἐκκλησία καὶ νὰ κάνω μάλιστα καὶ μιὰ παράκλησι.
 Μὲ τὰς θερησκευτικὰς μου ὁμοῖς αὐτὰς διαθέσεις δὲν ἦτο διόλου σύμφωνος ἡ τῶσπη μου, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχα οὐτε παιδιὰ ποὺ νὰ κρα-
 τῶ τὸ καλαθάκι μὲ τὸ καφαλι τῶν, τὸ ὅποιο νὰ ἀφήσω ἐν ἀνάγκη ἀμα-
 νέτι εἰς τὸν βωμὸν τῶν φιλοδρησκῶν μου αἰσθημάτων, εὐρισκόμουν εἰς ἀμηχανίαν, μὴ γνωρίζων πῶς νὰ συμβιβάσω δύο ἑλοῖς διόλου ἀ-
 συμβίβαστα πράγματα, δηλαδὴ τὴ τῶσπη μου μὲ τὴ διατίμησι τῶν δια-
 φόρων ἑορτυλιστιῶν.
 Ἀπὸ τὴν ἀμηχανία μου αὐτὴ ἦλθε νὰ μὲ γλυτώσῃ ἕνας καλὸς χρι-
 στιανὸς ὁ ὅποιος μὲ συμβούλευε νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Μητροπόλιν ὅπου χωρὶς ἄλλο θὰ ἐξευρίσκητο τρόπος θεραπειᾶς ἀπὸ τὴν θερησκοληπτικὴν μου κατάστασιν.
 Ἐτρέξα νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὴν συμβουλήν τοῦ καλοῦ φίλου, ἀλλὰ μιὰ καπιὰ γλώσσα μὲ ἔκορε μὲσ' στὴ μέση τὴ φόρα μου:
 — Δὲ τὰ παρατῆς, ἀδελφε, μοῦ λέγει στὴ Μητροπόλι ἔχουν τώρα τραχανὰ ἀπλωμένο.
 Πράγματι τὰ παρατήσα ἀφοῦ ἔφτυσα τρεῖς φορὰς στὸ κόρφο μου καὶ εἶπα μόνος μου:
 — Θεῦ, Κύριε, φολακὴν τῷ ἀτόματί μου...

(6) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Ἡ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Μυθιστορία

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΤΟΠΑΛΙΔΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Π. Ἐγὼ σιλτάτη μου τὸ λέγω ἐν καὶ τὸ αὐτό.

Δ. Ὅχι δὲ, εἶναι 8 ὥρες ἡ Καλλονὴ ἀπὸ τὴν Ἀγιάσο.

Π. Καὶ μόνον ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα μας ξεύρεται ἀγαπόμεν πολὺ τὰ κοινὰ καὶ ὅταν ἔτρωγα πολλὰ ἔ-
 περνα ἔγνα περίπατον ἀπὸ Ἀγιάσον εἰς Κνύλλον.

Δ. Τί ὥρα ἔχεται;

Π. Καλὰ ποῦ ἐνεθυμήθεις φιλιότη μου πάω καὶ ἄλλοτε ὀμηλοῦμεν. Ἄτιω.

Κεφάλαιον Β΄.

Τέλος πάντων δὲν ἀνυκαλύψαμε τίποτε τῆς ἐπι-
 σκέψεως ταύτης. Μόνον τὰ γλυκά της χεῖλη μοῦ ἐ-
 πρόσφεραν τὴν λέξιν Ἄτιω!! Στηριζόμενος ἐπὶ 2
 λεπτὰ τῆς ὥρας πλησίον τῆς θυρῶς ἔχων τὴν χεῖρα
 μου ἐπὶ τῆς κινκλίδος, ἔβλεπον δὲ μὲ ὀφθαλμοὺς
 δακρυσμένους τὴν κόριν ἣν καὶ εἰς ἐπαναληπτικὰς
 φορὰς ἐχερέτων, καταβένουσαν τὴν κλίμακα μετὰ
 μεγάλης καὶ ὠραίας ρόμπας, ἧς αἱ ἄκραι ἀπέσιρον τὰ
 ἐπὶ τῆς κλίμακος ριφθέντα ἢ εὐρισκόμενα τεμάχια
 χάριτος καὶ μὲ ὕφος εὐγενέστατον καὶ σταθερὸν. καὶ

Δι' οὐδεμίαν ἢ ἐφημερίδα ἐκδίδεται πληρωμὴν γενομένην ἄνευ ἀποδείξεως φ. ρούσης τὴν ὑπογραφήν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος.

Φορμικοποῖδος διπλωματοῦχος με πείρην πολυετῆ ζητεῖ θέσιν ἢ συναπτερισμόν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥΣ ΟΙΝΟΥΣ ΛΕΣΒΟΥ

τῆς μεγάλης Οἰνοβιομηχανικῆς Ἐταιρίας

ΚΑΜΠΟΥΡΗ - ΛΕΟΝΤΗ & Σ^{ΑΣ}

Κατασκευῆς **ΑΝΤ. Θ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ**, Γεωπόνου οἰνοποιοῦ τῆς Σχολῆς Μονπελλιέ.

Κεντρικὴ Ἀποθήκη ὁδὸς Μακρῶ Γαλλοῦ, πλησίον σιδηροδρογείου Λουκᾶ - Κλεμμυτισσοπούλου.

Ὁ "ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ," γνωστοποιεῖ εἰς τὸ σεβαστὸν κοινόν, ὅτι πλουτισθέντος τοῦ τυπογραφείου του δια διαφορῶν στοιχείων κεφαλαιωδῶν καὶ πεζῶν, καθὼς καὶ δια διαφορῶν κοσμημάτων, ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας, οἷον ἐπιστολοκεφαλίδων, φακέλλων, συναλλαγμάτων, ἐμπορικῶν τιμολογίων, διπλοτύπων, προσκλητηρίων γάμων καὶ κηδεῖων, κλπ. ταχέως, ἀκριδῶς καὶ εἰς τιμας ἀκαταγωνίστους.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΖΑΜΒΑΚΕΛΗ

Ἐφθασαν ὄλως νέα

Τσίγια, λινά, χασέδες, ντόνια, δίμητα καὶ ὄλα ἐν γένει τὰ εἶδη μαυφατούρας καὶ νεωτερισμῶν καὶ θὰ πωληθῶσιν

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ

ΤΑ	ΚΕΡΙΑ	ΣΑΣ
ΤΑ	ΓΙΑΛΙΚΑ	ΣΑΣ
ΤΑ	ΕΠΙΠΛΑ	ΣΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΑ

Διὰ Γάμων Διὰ Κηδεῖας

Εἰς τοῦ

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΔΟΥ

Ἀπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδα παίρνει ὄλοι τὸ καπνὸ σας καὶ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟ μαζί καὶ δὲ θάναι γιὰ κακό σας.

ΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΞΕΝΑ

Ἀπὸ τὸ Χατ νῦμ μᾶς ἀναγγέλλονται οἱ ἔρραβῶνες τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κουφάκη, μηχανικοῦ εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῶν ἐκ Μυτιλήνης καταγομένων Ἀδελφῶν Κοινιάρη, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀρισταίας Κοινιάρη.

ἈΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ν. Κύπριον. Χατ νῦμ. - Γράμμα σας ἐλήφθη προσεχῶς σὰς στέλλομεν τὰς ἀποδείξεις πρὸς εἰσπραξίν. Συνεννοηθῆτε μετὰ τοῦ κ. Α. Καρίνου, διότι καὶ εἰς ἐκεῖνον στέλλομεν τοιαύτας ἐπιό. Ἡ μία ἐκ τῶν εἰδοποιήσεων ὡς παράκαιρος δὲν καταχωρεῖται. = Κον Κ. Γ. Κυθωνίας. - Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη εὐχαριστῶ. = Κον Ε. Δ. Θ. Μπεσλι τὰς. - Περιμένομεν ἀπάντησιν εἰς δύο τελευταίας ἐπιστολάς μας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, γέρομεν εἰς γνώσιν τοῦ Σ. Κοινίου ὅτι οὐδεμία σχέσις ὑφίσταται πλέον μετὰ τοῦ «Μυτιληνίου» καὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου Μαρτυρή.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιωτέτους κ. συνδρομητάς μας, εἰάν ἔχουν παράπονα ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τοῦ φύλλου, νὰ μᾶς τὰ δηλώσουν.

ΖΥΘΟΣ ΔΡΕΧΕΡ

Ἐγγυημένος διὰ τὴν ἀγνὴν καὶ ἀβλαβὴ ποιότητά του.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

διὰ τὴν νῆσον μας καὶ τὰς ἀντικρου πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας

ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΑΛΕΛΗ & ΣΙΑ

Ἐνεκα τῶν συχνῶν τμηματικῶν ἀφίξεων, θὰ εὐρίσκειται εἰς τὰ Καταστήματα αὐτῶν διερκῆς παρακαταθήκη **ΝΩΠΟΥ ΖΥΘΟΥ ΔΡΕΧΕΡ**

Ὅσοι θέλετε

ΠΑΝΑΜΑΔΕΣ

ἐγγυημένους

ΚΑΙ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΨΑΘΙΝΑ

ἀσυμπίτου **ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΥ** ἀκαταγωνίστου **ΕΥΘΗΝΙΑΣ** καλλιτεχνικοῦ **ΓΟΥΣΤΟΥ**

Τρέξατε εἰς τὸ μέγα Κατάστημα

ΧΑΤΖΗΛΙΑ - ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ & Σίας

ΤΡΕΦΑΤΕ

ΤΡΕΦΑΤΕ